

VIII.

Forslag til Lov

om

Ministrenes Ansvarlighed.

(Fremsat i Folketinget den 3. Oktober 1905 af Justitsminister *Alberti*.)

§ 1.

En Minister paadrager sig Ansvar for sine Handlinger og Undladelser i Embedsforhold paa samme Maade, hvorpaa en Embedsmand efter almindelig borgerlig Straffelov paadrager sig Ansvar som Gerningsmand eller for Forsøg og Meddelagtighed. Almindelig borgerlig Straffelovs Bestemmelser ere anvendelige ogsaa for Ministres Forbrydelser i Embedsforhold, for saa vidt der ikke i denne Lov er foreskrevet strengere Straf.

At Ministerens Handling eller Undladelse er paabudt ved Lov, endelig eller foreløbig, fritager ham ikke for Ansvar, selv om han ikke har medvirket til Lovens Tilblivelse, saafremt Loven efter sit Indhold eller sin Tilblivelsesmaade er stridende mod Grundloven.

For Hensigtsmæssigheden af Handlinger eller Undladelser, der ere paabudte ved foreløbig Lov, staar den i Udførelsen eller Undladelsen deltagende Minister til Ansvar.

Fremdeles gælder om Paadragelsen af ministerielt Ansvar de i det følgende indeholdte Regler.

§ 2.

For Beslutninger, fattede i Statsraad eller i Ministerraad, er enhver i det paagældende Møde af Statsraadet eller Ministerraadet deltagende Minister ansvarlig, naar han ved Forslag, Raad eller Stemme har deltaget i Beslutningens Tilblivelse eller har ladet Beslutningen blive fattet uden at nedlægge Indsigelse derimod.

En Minister, der ikke har deltaget i det paagældende Møde af Statsraadet eller Ministerraadet, bliver ansvarlig for Beslutningen ved senere at tiltræde den eller ved at deltage i dens Udførelse eller ved, naar Beslutningens Genstand ligger indenfor hans Forretningsomraade, ikke at modsætte sig den efter at være bleven vidende om samme.

§ 3.

For skriftligt udfærdigede, Lovgivningen eller Regeringen vedkommende Beslutninger, der ere underskrevne af Kongen, er enhver Minister, der har medunderskrevet Beslutningen, ansvarlig.